
JOHANNESBRIEF

IN DIT NUMMER O.A

Column Roland Loos	5
Met opgetogen wanhoop	6
Het Johannesweekend	7
Interview met Hetty Janssen	10

KERKDIENTEN

3 maart: ds. Alke Liebich
10 maart: ds. Iris Speckmann
17 maart: Ruimteviering (10.30)
24 maart: ds. Monique van Zoest
Stille Week: ds. Alke Liebich
28 maart: Witte Donderdag
29 maart: Goede Vrijdag
30 maart: Stille Zaterdag
31 maart: ds. Alke Liebich

TER OVERWEGING

VEERTIGDAGENTIJD

Hier komt een vraag aan mijn toekomstige zelf:

Hoe voel je je, nu het halverwege de veertigdagentijd is? Want op het moment dat ik dit schrijf is de veertigdagentijd nog niet begonnen. Sterker nog, het Johannes weekend is nog maar net achter de rug en ik zit op mijn studentenzolderkamertje na te denken over hoe ik de veertigdagentijd wil invullen.

Verwachtingen en intenties over deze tijd heb ik genoeg. Opgroeiend als jongvolwassene in 2024 ervaar ik elke dag de snelheid en constante stroom van sociale media, prestatiedruk en verwachting van de maatschappij. Bovendien is de grootste druk die ik ervaar de druk die ik mijzelf opleg. Misschien is het een cliché; maar ik hoop dat de veertigdagentijd meer is dan een periode van vasten. Ik hoop vooral momenten van rust en reflectie te vinden, te midden van alle drukte. Dat ik eenvoud kan vinden terwijl de wereld schreeuwt om meer. Minder afleiding betekent namelijk meer ruimte voor mijzelf en spirituele groei. Minder aandacht voor materiële zaken betekent meer aandacht voor elkaar.

Nieuwe vraag aan mijn toekomstige zelf:

Hoe staat het ervoor met je verwachtingen en je eigen opgelegde druk? Ik kan me voorstellen dat, naarmate de eerste weken zijn verstreken, ik worstel met sommige aspecten van het vasten. Misschien heb ik een dag overgeslagen of ben ik niet zo toegewijd als ik hoop. Ik kan me vooral voorstellen dat ik hier teleurgesteld over zal zijn. Echter hoop ik tijdens de momenten van worsteling te ervaren wat de kern zal zijn van mijn veertigdagentijd.

Tot slot een vraag aan jou:

Hoe voel jij je, nu het halverwege de veertigdagentijd is? Zijn je verwachtingen en intenties uitgekomen, heb je gevonden wat je zocht? Ik hoop het van harte. Maar zo niet, is dat dus helemaal niet erg. Misschien kan je bedenken wat je nodig hebt om je doelen te bereiken. Als ik hierin iets kan betekenen voor je, dan hoor ik het graag.

Ik hoop dat we in een tijd gaan leven van hoop en vreugde, ter voorbereiding van Pasen. Dat we in een tijd leven van rust, en de drukte van de wereld buiten onze bubbel houden.

Elise Folmer

DIACONIE

BIJ DE COLLECTES

In Diavata ten oosten van Thessaloniki (GR) is een vluchtelingenkamp met ca. 800 vluchtelingen. Casa Base is een *safe space* voor vluchtelingenvrouwen, pal naast het kamp. Op 6 oktober 2023 gebeurde er een drama: Maurizio Cara overleed, de charismatische initiatiefnemer. Ik heb met hem gewerkt toen ik daar in 2020 als vrijwilliger was. Maurizio was als een tweede vader voor veel meiden, hij was coördinator en pleitbezorger. Onvervangbaar, maar Casa Base gaat door. Kort na de dood van Maurizio staat op de Facebookpagina van NAOMI: "Het NAOMI-team heeft besloten om het empowerment van meisjes en vrouwen in Casa Base voort te zetten". Het inloophuis werd drie dagen na zijn overlijden heropend. De belofte van NAOMI gaat gepaard met veel uitdagingen. Er is veel spontane hulp door kerken en particulieren op gang gekomen. Er kon een nieuwe medewerker in dienst genomen worden.

Casa base concentreert zich nu op de volgende gebieden:

- Voedsel- en hygiëneproducten, vooral voor grote en kwetsbare gezinnen of alleenstaande ouders. Lekker eten voor kleine kinderen, met hen wordt in het kamp amper rekening wordt gehouden.

- Schoenen en kleding zijn extra nodig, omdat nieuwkomers meestal zonder schoenen of winterkleding arriveren. De winter is ook streng in Griekenland.
- Medische zorg van artsen, verpleegkundigen en vroedvrouwen én financiering van medicijnen en brillen. Er zijn altijd vrijwillige artsen voor enkele maanden aanwezig. De zorg door de Griekse overheid is gebrekkig.
- Advocaten om rechten en plichten in procedures te verduidelijken en in sommige gevallen mensen bij te staan.
- Ontspanningsruimte voor moeders met baby's en kleine kinderen, zeer nodig.
- Vrijtijdsbesteding zoals het wekelijkse naaiatelier, dagelijkse sportactiviteiten, artistieke activiteiten, gezamenlijk koken en bakken, filmavonden, enz.
- Lessen (talen, huiswerkhulp) zijn vooral gericht op meisjes en vrouwen die al langere tijd in het kamp verblijven

Collecte van deze maand van harte aanbevolen!

De diaconie en Alke Liebich

TWEELING GEBOREN

In november 2023 werd onze hulp ingeroepen voor een gezin dat verblijft in de asielopvang in de Hellestraat, tegenover ons kerkgebouw. De ouders verwachtten een tweeling en er waren dringend kraam- en babyspullen nodig. De asielopvang is niet berekend op zorg voor jonge gezinnen. We konden een contactpersoon uit onze gemeente vinden, en financiële hulp leveren. Bovendien leverde de hulpvraag een paar prachtige zelfgemaakte dekentjes op, met

dank aan Leni en Tineke! Op 26 januari is de tweeling geboren en ze heten Elina en Erik

LEGAAT

De diaconie ontving een groot legaat uit de nalatenschap van Dick Tommel.

Het is geoormerkt ten behoeve van de opvang van daklozen, vluchtelingen en ontheemden. We hebben de familie laten weten dat we heel dankbaar zijn voor deze gift en dat we het zullen inzetten volgens de bestemming die Dick in gedachten had.

NOODHULP GAZA

De diaconie ontving een vraag van Kerk in Actie om financiële noodhulp te verlenen in Gaza. Er is uit het noodpotje 500 euro overgemaakt. Uit het bericht van Kerk in Actie: "In Gaza-stad steunen we een mobiele gezondheidskliniek en in het zuiden van Gaza helpen we moeders met jonge kinderen om te herstellen van trauma's. Voor 5000 kinderen zijn er de afgelopen weken ontspannende activiteiten georganiseerd - even nergens aan denken! En natuurlijk geven we overal waar dat nodig is onderdak, voedsel, water, hygiënematerialen en andere eerste levensbehoeften."

Kerk in Actie doet dit vanuit een internationaal kerkelijk netwerk en samen met Palestijnse, plaatselijke kerken. En niet alleen in Gaza. Er wordt ook hulp verleend aan bewoners van de Westelijke Jordaanoever en aan inwoners van Israël.

COLLECTES

In december 2023 collecteerden we voor The Olive Branch for Children, in Mbeya – Tanzania. De uiteindelijke opbrengst was 4.073,67 euro! In januari werd middels collectes en giften 815,07 euro opgehaald voor Justdiggitt. Deze stichting heeft zich als doel gesteld om binnen 10 jaar dor en droog land in de Sub Sahara te vergroenen en te verkoelen.

Namens de Diaconie Dineke Spee

GEMEENTENIEUWS

BESTUURLIJKE ZAKEN

De kerkenraad besteedde ook in de februarivergadering de meeste tijd aan het onderwerp: Samenwerking met de Ruimteviering. Zoals bekend organiseerde de kerkenraad in december twee bijeenkomsten over de samenwerking. Daarover berichtten we in het vorige nummer. We hebben een genuanceerder beeld gekregen. We begrijpen nu beter waarom mensen een bepaald standpunt of gevoel hebben. Het werd duidelijk dat achter een bepaald standpunt geheel verschillende overwegingen schuil kunnen gaan. En dat mensen vanuit dezelfde overwegingen of hetzelfde gevoel tot een ander standpunt kunnen komen.

In januari hebben we gesproken met de coördinatiegroep van de Ruimteviering en heeft de Ruimteviering onderling over de samenwerking gesproken. Onze conclusie vinden jullie straks in de stukken voor de jaarvergadering. Deze worden eind februari verspreid, iets na het verschijnen van deze Johannesbrief.

Op 3 en 4 februari was het Johannesweekend. De kerkenraad vond het erg geslaagd. Verderop lezen jullie een verslag. Zonder alle anderen die een bijdrage aan het weekend hebben geleverd tekort te doen, vermelden we hier nog even dat Marieke Nap het logo heeft ontworpen. Tijdens het weekend is Tineke Boudesteijn bedankt voor het werk voor het preekvoorzienerschap en de contacten met de gastpredikanten.

De kerkenraad praat ook vaak over de samenstelling van de kerkenraad. We zijn dringend op zoek naar mensen die namens de vrienden of de Remonstranten willen meedoen. Denk er nog eens over na. Het is inspirerend werk en het is fijn om wat te doen voor de kerk. En je kan net zoveel doen als je zelf wilt of kan.

We spraken nog een keer over de parkeerkosten in het geval iemand aan de vervoercoördinator Rudolf Meijer vraagt of hij voor vervoer naar de kerk kan zorgen. In dat geval betaalt de kerk de parkeerkosten. Daaraan verandert niets. We willen er wel aan toevoegen dat het natuurlijk ook mogelijk is dat degene die wordt opgehaald en thuisgebracht, aanbiedt om de parkeerkosten te betalen. Dat hoeft niet maar kan wel.

Komende maanden wordt gestart met het aanbrengen van spouwmuurisolatie. We denken hiermee de stookkosten aanzienlijk te kunnen terugbrengen.

De kerkenraad besprak het programma van de heidag van de kerkenraad op 13 april.

Helaas is in de kerkbalansbrief in een aantal gevallen bij het kopiëren het rekeningnummer van de SFS Johanneskerk deels wegge gevallen. Het goede nummer is **NL 54 ABNA 0432 092 587, t.n.v. Stg Financiële Samenwerking.**

Wil je iets zeggen of vragen over het werk van de kerkenraad?

Bel, mail of app Laura van Rossum du Chattel, secretaris@johanneskerk.nl, 06 1587 5667

Jaarvergadering op 12 maart 2024

De agenda van de jaarvergadering is:

1. Opening door de voorzitter en geestelijke voorbereiding door de predikant
2. Vaststellen agenda
3. Vaststellen notulen ledenvergadering 12 november 2023
4. Mededelingen en ingekomen stukken
5. Jaarverslag 2023 van kerkenraad, predikant en groepen
6. Financieel verslag 2023 van de St. Financiële Samenwerking en de begrotingen.

Jaarverslag SFS-bestuur over gevoerd financieel beleid, ter goedkeuring

Begroting 2024 + meerjarenbegroting, ter goedkeuring

Verslag Financiële Commissie

Decharge van SFS Bestuur over het gevoerde beheer

7. Financiële bijdragen 2024
8. Financieel verslag diaconie, verslag controlecommissie diaconie en decharge van de penningmeester diaconie, ter goedkeuring.
9. Afscheid vertrekkende functionaris
10. Samenwerking met de Ruimteviering
11. Rondvraag en sluiting

De stukken worden twee weken tevoren rondgestuurd in de Johannesmail.

COLUMN: WEG

Beetje cliché is het wel, met pensioen gaan en dan in een camper op pad. Soort oude-mensen-wens. De drive om te laten zien dat je niet in het zwarte gat valt. Voor mij voelt dat anders. Ik ga met pensioen in juli maar ik heb totaal niet het idee dat er een leegte op mij wacht. Bij mij ook zeker niet de kriebel om door te gaan met de arbeid. Na 44 jaar onderwijs en opleidingen is het mooi geweest. Ik heb nu soms al het vermoeden dat studenten mij alleen nog tolereren vanwege mijn leeftijd.

Het busje met hefdak en tentdoek staat te wachten. Geen nieuwe. Sterker nog, er is op diverse punten herstelwerk nodig (om het woord roest maar te vermijden). Geen punt want knutselen aan het ding is onderdeel van de beleving. En daar gaat het bij mij nou precies om, beleving. Jaren geleden had ik ook een buscamper maar dat draaide uit op een gedwongen afscheid. Want na mijn verhuizing van Vledder naar Amersfoort was er ineens een parkeerprobleem en fatsoenlijke stalling onvindbaar. Nu woon ik in Scherpenzeel en is er plek en tijd. Twijfel over wel of niet buscamper 2 kopen was er zeker. Want kun je het nog wel maken om een (oude) buscamper op diesel te kopen?

Toch gedaan, want ik ben geen echte kilometervreter. Weet ik van de vorige bus. Op een mooi plekje in Frankrijk of Duitsland sta ik gerust een week. Want het gaat me om de beleving. Het geheel van rijden over rustige wegen met fraaie uitzichten. Dan het vinden van die camping of camperplaats met zo min mogelijk voorzieningen. Bus neerzetten, luifel eraan, tafeltje met stoelen buiten en genieten maar. Tot jezelf komen, met alles wat daarmee kan helpen. Echt kamperen want het is basic (er kan weinig mee) en vooral veel buiten. Steeds weer ontdek ik dat mensen eigenlijk buiten horen en niet binnen op de bank. Van buiten zijn krijg ik energie, heb ik contact met mijn omgeving in alle facetten. Na de eerste week vergeet ik mijn mobiel op te laden en kan het me niet meer schelen als ik de nieuws updates niet meer krijg, laat staan meteen lees. Als vanzelf ga ik dan ook meer en meer naar binnen en voel waar ik voor sta, wat mij beweegt. De stem van God klinkt rondom mijn busje vaak en helder. Ik denk niet dat God zich hiermee bemoeide, maar er springt me direct een anekdote in het hoofd. Ooit kwam er een Franse boer naar me toe met een teil sangria en een soeplepel. Ik mocht een kan vol scheppen. Als propere Nederlander denk je eerst "is dat wel zuiver, worden we hier niet ziek van?". Het bleek de lekkerste sangria ooit. Niet ziek, wel vrolijk. Maar als het gekozen plekje toch ineens minder top is omdat er wegenbouwers starten of omdat er rondom je busje jagers volop knallen op zwijnen en herten, ja dan heb je de boel ook zo weer ingepakt en zoek je met je rondreizende circus een ander lustoord. Zonder stress, zonder gedoe. Met jezelf, de ander en in gesprek met de Ene.

Roland Loos

MET OPGETOGEN WANHOOP

Enige tijd geleden maakte ik een viering mee in het bos. We voegden ons in het jaargetijde. Het was herfst, wanneer de natuur verandert, om zich voor te bereiden op het nieuwe leven in het voorjaar. Zoals de bomen hun sap terugtrekken en hun blad loslaten, zo hebben wij ons geoefend in het loslaten. Ik kreeg deze vraag: wat staat mij in de weg om het leven weer te laten stromen? Ik zocht, net als iedereen, een voorwerp als symbool voor die gedachte. Een takje. Ik liet het los door het in de handen van de voorganger te leggen. Deze had even aandacht voor mijn takje en liet het toen vallen. Het takje viel op de bosgrond en werd opgenomen in de kringloop van leven.

Als de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft het op zichzelf. Maar als het sterft in de aarde brengt het veel vruchten voort. De hongerdoek van dit jaar heet Boom des levens. Daarin is het hele leven opgenomen. Kwaad en geweld even zeer als de tafel waaraan ieder welkom is en het goede leven gedeeld wordt. De meeste aandacht gaat uit naar het midden: de boom die ook kruishout is. De boom draagt grote rijpe vruchten, bovenin. De boom staat ook midden in al het kwaad in de wereld en zuigt het als het ware op: wapentuig, recht van de sterkste, hebzucht. Al dat kwade transformeert! De kunstenaar moet een optimistisch mens geweest zijn. Maar we zien dit alleen als we van buiten kijken. Wie er middenin zit, in de vele lagen van de hongerdoek, kan het geheel niet overzien.

De Veertigdagentijd is als een beweging midden in het doek. Niet van buiten kijken, maar van binnen ervaren. De angst, wanhoop, hebzucht en falen niet toedekken – omdat het wel goed komt. Want je ziet nog geen vruchten hangen, als je daar middenin bent. De Veertigdagentijd is een tijd van volhouden ook zonder kans op succes. Ieder jaar weer, en ieder jaar met zijn eigen gewicht. De hongerdoek is al oud maar heeft weinig aan actualiteit verloren. Dat geldt ook voor de poëzie in het liedboek. Een passend lied

hierbij is: Met de boom des levens wegend op zijn rug, lied nr. 547. Dichter Willem Barnard lichtte dit lied als volgt toe:

“Het doen van vruchteloze dingen is evangelisch misschien het vruchtbaarste dat we kunnen doen. God plantte de boom des levens in het verhaal van de zondeval. Onze Messias hing als een vrucht ten prooi aan de aasgieren, het kruis is een boom van de kennis van goed en kwaad. En het wordt een levensboom... Wij lezen van de ondergang, maar wij worden vermaand met de opstanding. Wij moeten vrucht dragen, maar wij moeten daartoe vruchteloze dingen doen. Niet met een dom optimisme maar met een opgetogen wanhoop.”

Dat woord had ik even nodig voor deze Veertigdagentijd: Opgetogen wanhoop. Met wanhoop onze breekbare hoop onder ogen zien. Met hoop en toewijding hem laten vallen in Gods vruchtbare grond.

Alke Liebich

Hongerdoek door Jacques-Richard Chery, 1982

JOHANNESWEEKEND 2024: VER WEG EN DICHTBIJ

Afgelopen weekend was het zover: mijn eerste Johannesweekend! Zoals iemand opmerkte: 'hoe verder je van huis bent, hoe dichtter je tot elkaar komt'. Mooi om dit weekend dichtter tot elkaar te komen en voor mij een goede gelegenheid om meer mensen te leren kennen! Bij het kennismakingsspel heb ik van veel mensen geleerd dat ze Italiaans eten waarderen, net als ikzelf. Mooi om te zien dat er mensen waren uit alle leeftijdscategorieën! Bij de workshopronde die ik gekozen had viel het niet mee om bij het thema 'migratie' in

korte tijd een beeld te bedenken en te schilderen, maar het was een leuke uitdaging. Daarna bij het kampvuur vertelden we elkaar reisverhalen onder leiding van Kees. Spannende situaties, bijvoorbeeld: autopech in *the middle of nowhere*, wilde dieren die ineens wel heel dichtbij komen, tentjes die kapot gingen, bagage die verloren lijkt, treinstations waar je moet afwachten of je nog op je bestemming aankomt... Maar uiteindelijk was er bij elk verhaal een kwinkslag waardoor alles weer goed kwam: ineens hulp van vriendelijke mensen die je willen helpen met een lift, verloren bagage die teruggebracht werd, of zelfs onverwacht in een luxe resort terechtkomen. Zelf vertelde ik een verhaal over mijn verloving afgelopen zomer in Italië (ik ga in september in de kerk trouwen - mooie voorbereidingen zijn in gang gezet samen met Alke!).

Dankzij het kookteam, onder leiding van Geertrui, was er zaterdagavond een overheerlijke Indonesische rijsttafel, waar iedereen van gesmuld heeft. Voor elke maaltijd werd het johannesweekend-lied gezongen, en haalde ik mijn dwarsfluit tevoorschijn om het lied te begeleiden. Bij elke maaltijd hoort natuurlijk ook corvee: samen koken, eten, afruimen en afwassen. Na het eten deelden we persoonlijke ervaringen met migratie, onder leiding van Arriën. Ervaringen over onbeschrijflijke trauma's en Ter Apel, culturele botsingen en onbegrip, maar ook de ruimte maken voor ieders eigen identiteit, cultuur en eigen taal. Een bijzondere avond was het.

Op zondagochtend was er een ochtendgebed onder leiding van Tineke. Ik vond het een prachtige manier om de dag te beginnen - het deed me denken aan Taizé. Daarna ontbijt en de kamers opruimen en nog een mooie wandeling door het bos. Na de lunch gingen we in groepjes uiteen om de viering voor te bereiden. Het werd een viering vol mooie teksten, mooie muziek (waar ik weer een bijdrage aan mocht leveren met mijn dwarsfluit, samen met Karin op harp) en persoonlijke voorbeden. Een mooie manier om het weekend af te sluiten!

Hieronder nog een mooie tekst van 'de ziel gaat te voet' die voorgelezen is tijdens de viering (zie: zielgaattevoet.nl).

Ellen van Drie

*Ga in de kracht die je gegeven is
In eenvoud
In vrolijkheid
In vriendelijkheid
Op zoek naar liefde
En de Geest zal met je gaan*

BIS!! NOG EEN KEER HET VRIJE LIED

In de vorige Johannesbrief heb ik wat verteld over het tot stand komen van de derde liedbundel het Vrije Lied. Het was wel nodig om te laten zien dat er tot op het laatste moment absoluut anoniem is gewerkt!! Dat leek me goed om zelfs maar de schijn van vooringenomenheid te vermijden. Om niet meteen zo opschepperig over te komen stond er toen nog namelijk niet bij vermeld dat er zelfs vier keer een Amersfoorter is opgenomen, driemaal met een tekst, nl. één van Frans van Eijk en twee van Gerard Dummer. Daarnaast schreef Willem van Twillert een heel verrassende orgelpartij voor het lied over de Ezelin van Bileam, het ezeltje trippelt door het hele lied heen. In de vorige Johannesbrieven stonden al een paar teksten opgenomen, de laatste keer het lied van Barbara de Beaufort (Lied bij de voorbede), dat de juryprijs kreeg. Heel passend zette de redactie dat bij het in memoriam van Dick Tommel. Susien Lenselink

Advenire
we wachten op jou
nog zonder naam
zonder vorm zonder tijd
die je plek inneemt tussen alles in
zonder ruimte te vragen
zomaar iets nieuws begint
grenzeloos
vanuit een eeuwenoud begin

wachten op jou
die al begonnen is
nog voor het wachten zelf
alles in beweging brengt
nog oneindig ver weg
en al dichterbij dan eigen adem

Frans van Eijk

INTERVIEW HETTY JANSSEN

Als ik de deur opendoe staat er een warm aangeklede vrouw, het is een koude ochtend, en bijna tegelijk zeggen we: 'Hallo, jij bent dus....Hetty/Trudy'.

Nog in de deuropening vervolgt Hetty met: 'Jij komt vast uit Den Haag, ik kan het horen!' We kennen elkaar niet, zelfs niet van 'zien' in de kerk, maar we blijken in dezelfde buurt opgegroeid te zijn. We hadden elkaar kunnen kennen van schaatsen op de vijver van het Gemeentemuseum, van soft ijsjes bij de bakker, van dezelfde opgang naar het strand in Scheveningen.

Hetty is opgegroeid in een gezellig Doopsgezind gezin met vier kinderen en aan de leuke dingen van het leven werd altijd aandacht besteed (verjaardagen, eieren zoeken, enz.). Na de lagere school ging Hetty naar de MMS en toen deze ging verhuizen, zou zij haar opleiding afmaken op de dichtbij geleiden HBS-A. Dat bleek niet zo'n gelukkige keus en Hetty is in het laatste jaar gestopt.

Die beslissing had niet direct de goedkeuring van haar ouders en gaan werken was dan ook niet een van de opties. Zij vonden dat ze verder moest leren en het werd de verpleegstersopleiding in het Diaconessen(zieken)huis in Voorburg. Bijna moeiteloos haalde ze haar verpleegstersspeld.

In die tijd leerde ze ook haar (ex-)man kennen, hij studeerde nog aan de KMA voor militair. Voor hen betekende dat al gauw trouwen en daarna veel verhuizen, Zwolle, Zeist, Zoetermeer tot het in 1987 Amersfoort werd. In 1980 werd hun eerste zoon geboren en er volgden nog een zoon en dochter.

De kinderen gingen naar de Vrije School en dat heeft ook voor Hetty zelf veel opgeleverd. Ze werd steeds actiever, als ouder zat ze in commissies maar vooral werden al haar creatieve talenten aangeboord. Met name rond

het Driekoningenfeest heeft ze veel kunnen bijdragen (spel, kostuums).

In de Amersfoortse jaren is er veel gebeurd in haar leven. Vanaf 2007 pakte Hetty, na de scheiding, haar oude werk weer op en vond een baan in de wijkverpleging. Die baan paste haar, na al die jaren, nog als een vertrouwde jas. Zij heeft dit nog 13 jaar gedaan, vóór ze met pensioen ging, nog maar 3 jaar geleden. Ondertussen verhuisde een van de kinderen naar Noorwegen, in eerste instantie toch wel even slikken, maar nu een mooie plek om een aantal keer per jaar naar toe te gaan. De andere twee kinderen wonen gelukkig iets dichterbij.

Vanaf de verhuizing in 1987 heeft Hetty zich verbonden gevoeld met de Johanneskerk, eigenlijk zoals ze dat van huis uit gewend was, betrokken, maar niet wekelijks naar de kerk. Ze herinnert zich waar ze zoal een bijdrage aan geleverd heeft: het verteluur voor de jongeren, de toneelgroep, gespreksgroepen, lid van de diaconie, koffiediensten en dan nu coördinator contactpersonen en bezorgers Johannesbrief. Dit laatste is een leuke, zinvolle, afgeronde taak. Donderdag een keer per maand komen de bezorgers en contactpersonen bij elkaar. Alles is erop gericht dat mensen niet tussen wal en schip raken. Bij die bijeenkomst hoort natuurlijk koffie en thee, en dus houdt Hetty ook het keukentje

schoon, praktisch en aanpakken. Door de jaren heen rekende ze af met het idee dat zij in haar (oorspronkelijke) gezin de minst handige of creatieve was.

Haar dagen zijn nu gevuld met uiteenlopende dingen. Naast haar activiteiten in de kerk, is ze nog steeds actief op de vrije school (het driekoningenfeest is geliefd bij velen). Ook besteedt ze graag tijd aan de kinderen en kleinkinderen (oudste is al 13 jaar) en spaart ze van alles bijvoorbeeld klerhangers met opschriften van winkels en Gouds aardewerk (plateel).

Wegrijdend op de fiets roept ze me nog toe: 'Jullie Helleborus bloeit al. Zet dat er ook maar bij, dat ik in de tuin werken, in de natuur bezig zijn, ook heel graag doe.'

Wat een positieve energie én leuke Haagse jeugdherinneringen kwamen er zomaar het gesprek binnenwandelen, dank Hetty, voor dit mooie doorkijkje in je leven.

Trudy Leeuwendal

EXPOSITIE LEEGTE EN RUIMTE

In de maand maart hangen er in de kerkzaal textielwerken van het textielatelier van Scholen in de kunst. In twaalf cirkelvormen geven wij onze associatie bij de begrippen leegte en ruimte.

Veel van ons dachten aan landschappen, het hoge noorden met eindeloze vergezichten en een lege

horizon. We vonden leegte en ruimte positieve begrippen, omdat ze rust en vrijheid bieden.

Na brainstormen, tekenen en schilderen en het maken van proefjes met technieken als vilten, breien

en borduren, besloten we elk een werk te maken met als gezamenlijk element een horizontale lijn.

Vaak zal die lijn de horizon in een landschap zijn, maar het kan ook de functie van een spiegeling hebben. We kozen voor de vorm van een cirkel. Elk werk staat op zichzelf maar als geheel vormt het

ook een eenheid. We werkten zo'n twee maanden aan de kunstwerken. Wekelijks

bespraken we de voortgang, inspireerden elkaar en kregen tips van onze docent Marijke Schurink. Op dit moment hangen de

werken in Theatercafé De Lieve Vrouw.

Laura van Rossum du Chattel

Het werk is gemaakt door: Hansje van Lambalgen, Judith Hallie, Bep van Vliet, Marga Lagrand, Nancy Engwerda, Nineke Karsemeijer, Ton Schreuder, Hester de Gruyter, Cathrien Zegel, Laura van Rossum du Chattel, Karin Oltvoort en Geke van der Werff. De twaalf kunstenaars werken op maandagmiddag in het textielatelier bij Scholen in de kunst (www.scholenindekunst.nl)

ACTIVITEITEN

JOHANNESMAALTIJD

Wanneer? De volgende maaltijd is op donderdag 7 maart.

Hoe laat? Inloop met glaasje vanaf 18.00 uur. De maaltijd begint om 18.30 uur.

Voor wie? Voor alle gemeenteleden, ongeacht leeftijd. Gasten welkom!

Programma? Eenvoudige maaltijd (meestal vegetarisch) met spirituele tint.

Kosten? Vrijwillige bijdrage. Richtprijs € 5,-.

Voor de maaltijd kunt u zich tot en met de voorafgaande dinsdagmiddag opgeven bij Corrie Bongers-Bos 033-8885103 of per e-mail aan: johannesmaaltijd@hotmail.com.

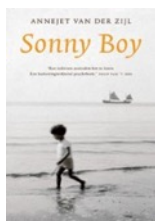
Tieke Phaff

JOHANNES LEEST

Johannes leest heeft al twee bijeenkomsten gepland:

Op **donderdag 14 maart**

komen we als leeskring bij elkaar en bespreken dan 'Sonny Boy' van Annejet van der Zijl.

Op **donderdag 25 april**

bespreken we het boek 'De kolibrie van Sandro Veronesi'.

Informatie: Laura,
laura@hupkes.net

60+ VROUWENGROEP

De volgende keer dat de groep bij elkaar komt is op **vrijdag 15 maart 14 uur** bij Johanneke.

Johanneke Maris, Zandbergenlaan 20, 3817 GN Amersfoort ((033-4617650)

Het onderwerp is: Wat draag je vanuit je ervaring in deze levensfase bij aan de samenleving?

Informatie: Laura, laura@hupkes.net

ONTMOETING OP DONDERDAG

Wil je samen een thema bespreken en daarna misschien ook samen lunchen? Het is leuk als het thema door deelnemers wordt aangedragen. Spreek mij aan met een idee. Het thema komt dan de week ervoor in de Johannesmail. **Op 28 maart, na het ophalen van de Johannesbrief, om 11.15 uur.**

Alke Liebich

PELGRIMSTOCHTJE

Twee dagen pittig wandelen, overnachten in een klooster, loskomen van de dagelijkse hectiek en ervaringen delen met medewandelaars. Dat zijn de belangrijkste ingrediënten van 't **Pelgrimstochtje op 5 en 6 april**, georganiseerd door enkele Amersfoortse kerken. We wandelen (ietsjes meer dan 20 km per dag) door een prachtig Twents landschap met bossen, lanen, akkers, weilanden en nog veel meer moois. We eten, overnachten en proeven de (Pelgrims-)sfeer in het Klooster van de Franciscanessen van Denekamp. Dit alles voor slechts € 105,- inclusief busvervoer, afwisselende (en soms stille) wandelroutes, kloosterverblijf én veel gezelligheid.

Nu al zin? Meld je dan snel aan via www.zindex033.nl. Het klooster heeft maximaal 35 bedden beschikbaar, dus..... Vragen? Mail Jeroen van der Bijl: jvdbijl@axemedia.nl.

WORKSHOP OVER ETTY

HILLESUM

Datum: woensdagochtend **28 februari van 10.00-12.00 uur**

Begeleider: Anna Walsma, predikant van de oecumenische geloofsgemeenschap Het Brandpunt en voorzitter van de Raad van Kerken Amersfoort.

Aantal deelnemers: 15

Plaats: Hoor- en leerzaal Xaveriuskerk, 't Zand 31, Amersfoort.

Bijdrage: € 5,-

Aanmelden: secretariaatscc@gmail.com

MUTATIES

Nieuwe leden:

De heer en mevrouw Klarbergen (- van Holland) zijn vriend geworden van de Johanneskerk

Verhuisd:

Carla Verschoof-Wijk is verhuisd. Zij heeft ook een mobiel nummer in gebruik genomen.

Wijziging contactgegevens:

Het mailadres van Eric Kuijper is gewijzigd.

Meer informatie is te verkrijgen via jan.r.nienhuis@gmail.com

Er is niets anders dan deze bomen,
zo groen, geduldig en gelukkig,
dit gras, gemaaid en met zichzelf tevreden,
waarop mijn stille voeten treden,
en deze hoge lucht, met duizend ogen,
die als een moeder naar mij kijkt,
wier kind ik ben, op wie ik lijk,
geborgen in haar verre zorgzaamheid.

.
Er is niets anders – en gelukkig maar –
dan dit in ogenblikken verdeelde
en zelf ook ogenblikkelijke jaar,
die stille stormvraag van momenten
waardoor ik in een glimlach of een zucht
verander, met herinnering aan wie ik was
voordat mijn voeten traden op het gras,
voordat ik naar de bomen en de lucht
het hoofd ophief en ik ze zag.

Adriaan Morriën

VASTE ADRESSEN

KERKGEBOUW: JOHANNESKERK

Westsingel 30, 3811 BB Amersfoort (tussen Gemeentehuis en St. Jorisplein).

Per bus: halte Stadsring of Varkensmarkt.

Beheercoördinator: J. Nienhuis

Website: www.johanneskerk.nl

Beheer website: K. Meinema

DIACONIE

Contactpersonen

Mw. J. Maris

Mw. D. Spee

Penningmeester

René Leegte:

Rekeningnummer: NL11 INGB 0000 131451 t.n.v.

‘Diaconie van de Dorejo gemeente te Amersfoort’

PASTORAAT

Mw. Ds. A.B. Liebich

LEDENADMINISTRATIE

Dhr. J. Nienhuis

SECRETARIAAT KERKENRAAD

Mw L. van Rossum du Chattel

AUTODIENST

Coördinator: dhr. R. Meijer

Graag aanmelden vóór vrijdagavond voorafgaand aan de dienst.

JEUGD- EN JONGERENWERK

Supertwien: Elise Folmer

Kinderkring: Geertrui Meinema

REDACTIE JOHANNESBRIEF

Mw. A. Rosbergen

Mw. L. van Rossum du Chattel

Mw. T. Leeuwendal

ORGANISTEN

Dhr. H. van Haeften, Dhr. W. Jonkers en Mw. A. van Eldik

INLEVEREN KOPIJ

Johannesmail

Johannesmail verschijnt wekelijks. Kopij donderdag vóór 12.00 uur naar: johannesmail@johanneskerk.nl

Contactpersoon: Hetty Deelstra, 06 37349504

PENNINGMEESTERS

KERKENRADEN

Penningmeester Stichting Johanneskerk

Dhr. J. Nienhuis

IBAN: NL 54 ABNA 0432 092 587, t.n.v. Stichting

Financiële Samenwerking

Johannesbrief

Inleveren kopij vóór 15 maart a.s.

Graag in een Word bestand per e-mail sturen aan

johannesbrief@johanneskerk.nl

Afbeeldingen (foto's, illustraties) zijn altijd welkom, deze wel graag als apart bestand aanleveren.

De volgende Johannesbrief verschijnt rond 31 maart.

KERKDIENTEN

3 maart - ds. Alke Liebich

Wij lezen uit Johannes 2 vanaf vers 13, Jezus in de tempel. Op de hongerdoek is Jezus steeds te herkennen aan het rode gewaad. Actief en passief, lijdend. In de tempel is hij vooral woedend. Boosheid en passie horen samen. Ook delen wij brood en wijn en we schuiven dan aan de tafel aan die de hele wereld is. Op de doek is dat rechts boven.

Na de dienst is er de kennismakingslunch voor nieuwe leden, vrienden en geïnteresseerden. U wordt uitgenodigd, maar u mag ook uit belangstelling aanschuiven. Hiervoor graag aanmelden bij de secretaris.

Organist Alice van Eldik

10 maart - ds. Iris Speckmann

Iris Speckmann is predikant van de Doopsgezinde Gemeente Almere en geestelijk verzorger in een verpleeghuis. Daarnaast gaat zij regelmatig voor als gastpredikant. Van 2014 tot 2020 was zij onderzoeker en assistent aan de leerstoel Vrijzinnige Theologie van het Doopsgezind Seminarium aan de VU Amsterdam. Daar promoveerde zij in 2022 op een proefschrift over het doopsgezind Avondmaal.

Organist Wibren Jonkers

17 maart – Ruimteviering

24 maart - ds. Monique van Zoest

Monique van Zoest is als voorganger een goede bekende van onze gemeente. Na jaren te hebben gewerkt als predikant in een aantal Vrijzinnige Gemeenten heeft zij in 2007 de ommezwaai gemaakt naar het onderwijs. Zij werkt nu als docent Godsdienst/Levensbeschouwing in het Voortgezet Onderwijs en is daarnaast 'pastor op afroep' voor Vrijzinnig Nederland, afdeling Rhenen.

Organist Alice van Eldik

STILLE WEEK - ds. Alke Liebich

Op maandag, dinsdag en woensdag is er weer een kort meditatief gebed, om 19.00. uur. De

hongerdoek en de expositie in de kerk zijn leidraad. Er zal veel stilte zijn, muziek en gebed.

Witte donderdag 28 maart 19.30 uur

We verzamelen rond de tafel, als pelgrims op de pleisterplaats. Wij horen en volgen de weg van Jezus. Wij lezen van het laatste avondmaal en delen brood en wijn. Aan het einde is de overgang naar de passie merkbaar: de kerk wordt leeg en stil.

Organist Alice van Eldik

Goede vrijdag 29 maart 19.30 uur

De kerkzaal is kaal, zonder kleur en opsmuk. Wij lezen de passie en laten ons raken door muziek en beeld. Stilte is wat er dan blijft. Die gaat over naar stille zaterdag

Organist Alice van Eldik

Stille zaterdag 30 maart 21.30

Stille zaterdag is de dag van wachten en ontredderd zijn. De avond kent veel stilte. De kerkzaal is leeg, zodat we er in kunnen dwalen. U kunt een labyrint lopen. Er is veel stilte maar ook uitwisseling. We verlaten de kerk in verwachting van het licht van de paasmorgen.

Paasmorgen 31 maart: ds. Alke Liebich

Feestelijke dienst van paasmorgen. Het licht van Pasen steekt de Paasjubel aan.

Organist Alice van Eldik

drukwerk

Aan de heer / mevrouw
